

PREMATURITAT I TDAH A LA INFANCIA

Raquel Vidal, Laura Vidal, Josep Perapoch Josep
Antoni Ramos-Quiroga.

Hospital Universitari Vall d'Hebron

Objectiu: Avaluar l'associació entre la prematuritat (per la setmana gestacional) i la presència de TDAH durant la infància. La majoria d'estudis previs han demostrat associacions entre prematuritat i clínica d'inatenció, però no associació amb un diagnòstic clínic de TDAH.

Material i Mètode: Estudi cohort observacional mitjançant dades de nens prematurs nascuts en un hospital de nivell terciari durant els anys 1995-2007 (N=3744) i nens no prematurs atesos a atenció primària (N=3744) mitjançant base de dades SIDIAP.

Resultats: La prevalença del TDAH augmenta a mesura que l'edat gestacional disminueix, un 12,7% per als nascuts de ≤ 28 setmanes, davant del 3,2% dels nascuts després de les 37 setmanes. No obstant, el risc de desenvolupar TDAH en nens no prematurs tendeix a augmentar a mesura que l'edat gestacional disminueix (35-36 setmanes, ratio de perillositat [HR=1,70, IC del 95%; 1,19, 2,44]; 33-34 setmanes HR = 3,38, IC del 95%; 2,08, 5,50]; 29-32 setmanes, HR = 2,37, IC del 95%; 1,54, 3,63; i ≤ 28 sg HR = 5,57, IC del 95% [2,49, 12,46])

Conclusió: la prematuritat està associada a un risc de desenvolupar TDAH, també en nens prematurs tardans. Atès que la primera infància és un període de vulnerabilitat però també de plasticitat, és necessari el seguiment d'aquests nadons en l'etapa preescolar. Un diagnòstic precoç pot ajudar a prevenir dificultats posteriors del propi TDAH en l'adolescència i edat adulta.